

Ajuntament d'Alpicat
Regidoria de Cultura

BIBLIOTECA | ALPICAT
SANT BARTOMEU

Plaça Països Catalans, 1
25110 Alpicat
Tel. 973 737728

Whatsapp 606 127 833

A/e:
biblioteca@alpicat.cat

Web:
<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:
<http://argus.biblioteques.gencat.cat>

HORARI

De dilluns a divendres de 8:30 a 20:30
Bústia exterior de retorn de préstec

El proper dia que ens trobarem serà:
26/10/2017

Recordeu:

Ens reunim tots els darrers dijous de mes

Lloc: Biblioteca - Hora: 21:15 - Coordinador: Andreu Loncà

Henning Mankell

ABANS DE LA GELADA

La sèrie de novel·les amb l'inspector Kurt Wallander està composta pels següents títols:

- *Assassins sense rostre*
- *Els gossos de Riga*
- *La lleona blanca*
- *L'home que somreia*
- *La falsa pista*
- *La cinquena dona*
- *Amb l'àlè al clatell*
- *El tallafoc*
- *La piràmide*
- *L'home inquiet*
- *Ossos al jardí*

El retorn del professor de ball està protagonitzada per un col·lega de l'inspector i Abans de la gelada per la seva filla

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

Mankell, mirall negre de la societat sueca

A finals de 2013, just abans de la campanya de Nadal –on havia de trobar-se amb alguns dels milers de lectors suecs de les seves novel·les–, Henning Mankell va tenir un accident de cotxe sense importància que desembocaria, al cap d'uns dies, en un mal terrible de cervicals. Mankell es va anar a fer unes radiografies pensant que podia tractar-se d'una hèrnia, però el diagnòstic va ser molt pitjor: "En una pantalla vaig veure un tumor cancerigen de tres centímetres de longitud al pulmó esquerre. Al clatell hi tenia una metastasi. Aquest era el motiu del dolor". Així recordava l'escriptor l'inici de la malaltia a 'Arenes movedisses', llibre de records que recupera, sense ordre cronològic, alguns dels moments més importants de la vida del creador de l'inspector Kurt Wallander, personatge amb què Mankell es va convertir en un dels referents de la novel·la negra contemporània des que en publicà la primera entrega, 'Assassins sense rostre', el 1991.

Al mes de juny d'aquest any l'escriptor encara tenia esperances de superar la malaltia. "No puc posar cap punt final, ni amb un resultat mortal ni amb un que indiqui una millora", admetia a 'Arenes movedisses', i una mica més endavant afegia: "A la narració hi falta un final". Amb el trist desenllaç confirmat, és hora de reconstruir la vida de Mankell, que ha mort als 67 anys després d'una trajectòria prolífica reconeguda amb premis com el de la millor novel·la negra sueca el 1995 per 'La falsa pista' i el premi Pepe Carvalho 2006, insígnia del festival BCNegra, a tota la seva trajectòria.

"Gràcies a Mankell em vaig retrobar amb la novel·la negra europea, amb un escriptor que observava la ciutat amb ulls crítics", reconeixia l'editora de Tusquets Beatriz de Moura, que va apostar per l'autor suec l'any 2000, molt abans del boom de Stieg Larsson i d'altres novel·listes nòrdics. "Wallander és un home complicat perquè té problemes personals, i això em va atreure molt. Normalment els inspectors tenen afició a l'alcohol, però Wallander té problemes íntims, d'identitat: Suècia li fa mal, les injustícies que s'hi cometen i la barbaritat dels crims que ha d'investigar el pertorben, igual que al mateix Mankell".

Ha estat traduït a 37 llengües i ha venut més de 40 milions d'exemplars de la seva trentena de novel·les, 12 de les quals estan protagonitzades per Wallander. "No és un personatge que em caigui especialment bé –assegurava l'autor el 2011–, però penso que molts escriptors et dirien que és més interessant escriure sobre algú que no t'agrada. Estic convençut que a Shakespeare li agradava més indagar sobre Iago que sobre Otel·lo".

La relació de Mankell amb el teatre va ser una constant en la seva vida: va començar a treballar com a autor i ajudant de direcció al Riksteater d'Estocolm, i des del seu primer viatge a l'Àfrica el 1972 va organitzar nombroses representacions a la capital de Moçambic, Maputo, on, a més, va ser director artístic d'un dels seus escenaris més importants, el Teatro Avenida.

Encara que Mankell va debutar el 1973 amb 'Bergsprängaren' –'El vendaval', inèdita en català i castellà–, no seria fins a l'inici de la sèrie de Wallander, amb 'Assassins sense rostre', que la repercussió internacional de l'autor creixeria. Durant la dècada següent publicaria deu novel·les més sobre el personatge. La popularitat de Wallander augmentaria gràcies a dues sèries de televisió sobre l'inspector: primer va ser a Suècia, on entre el 1994 i el 2007 es van adaptar les novel·les en format televisiu, afegint-hi 13 històries inèdites entre el 2005 i el 2006, i el 2008 la BBC va estrenar la seva pròpia producció, de 12 capítols, on Kenneth Branagh feia el paper de l'inspector.

"Escric en la tradició literària més antiga, la que utilitza el mirall del delictes i el crim per reflectir la societat –deia Mankell el 2004–. De què parlaven les tragèdies gregues, sinó de crims? Quan em pregunten quina és la millor història criminal, sempre contesto que el 'Macbeth' de Shakespeare".

La trajectòria de Mankell no es limita únicament a la novel·la negra. Té 12 novel·les més, com ara 'Daisy sisters' (1982), 'L'ull del lleopard' (1990), 'Tea-Bag' (2001) i 'Sabates italianes' (2006), de la qual l'autor preparava una segona part que portava de títol provisional 'Botes de pluja sueques'. També havia escrit dues sèries de novel·les infantils, publicades en castellà a Siruela, entre les quals destaca 'Jugar con fuego' (1995) i 'El perro que corría hacia una estrella' (1990). L'any 2001, Mankell va impulsar la seva pròpia editorial, Leopard Forlag, amb la voluntat de donar a conèixer clàssics i nous valors literaris de l'Àfrica i Àsia. "Cada matí em llevo amb el sentiment que vivim en un món terrible –havia declarat en més d'una ocasió–. Estic molt empenyat i intento lluitar contra això. Intento utilitzar el meu poder per fer-hi alguna cosa. I podria ser molt ric, però dono diners".

Ara.cat, Jordi Nopca, 5/10/2015

Enllaços d'interès

www.henningmankell.es

www.inspector-wallander.org